

Aan den HoogEdelgestr: Heer J: Verstege – door J.J. Cremer.

Handschrift in de Koninklijke bibliotheek. Het is niet bekend wie J. Verstege is.

Aan den HoogEdelgestr: Heer J: Verstege ter begeleiding eener voor ZHEG vervaardigd schilderij, voorstellende: de begraafplaats zijner veelgeliefde vrouw. Jan: 1853. –

Vóór de zon ter kinnen daalt

Kust zij nog de zerk.

Waar een eed'le vrouwe rust

Van haar aardsche werk,

Ja, zij kleurt met zachten gloed,

Nog het kil gesteent',

Dat de laatste woning dekt

Van háár – diep beweend.

-

't is zoo stil en vreedzaam hier

In den avondstond;

Ja die akker van den Heer

Is een dierbre grond.

-

Zie de wereld bruischt en woelt,

Treurt en lacht en spot;

Doch, hier binnen 't hagenloof

Is de geest bij God.

-

Hier is weelde, pracht noch goud,

Niets wat zinnen streelt;

Slechts een bloeiend grastapeet,

Waar de zon op speelt.

-

Slechts een enk'le teedre boom,
Treurende over 't graf.
En nog weinig teekens maar wie m'aan de aard' hergaf.

-

Stil en vreedzaam staart men hier,
't dierbaar plekjen aan,
Waar de lievling van het hart,
Is ter rust gegaan.

-

Waar de dierbre magt'loos ligt –
Eens, als wij vol kracht,
Onze vreugd en troost op aard –
In een donk're nacht.

-

In een nacht? – O, neen, die straal
Van het hemelsch licht,
Vaagt den nacht die 't hart beklemt
Weg, van voor 't gezigt.

-

Zie de neigende avondzon,
Kust de blaauwe zerk,
Maar ook roept ze 't oog omhoog,
Naar het gloeiend zwerk.

-

Dáár, daarboven, zijn ze zaam,
Die m'aan d'aarde gaf;
Hoor, dat is de stem die klinkt
Lieflijk bij het graf.

-

O! zie daarom is 't er wél
Daarom 't plekjen dier

't stille kerkhof is niet droev'
't is niet treurig hier,
Kom naar binnen; 't ijs'ren hek
Laat den toegang vrij,
Zoo g'al treurend binnentreedt
Zeker, keert ge blij.

Treur dan niet wat d'aarde neemt
't is slechts stof, niets meer,
Wat de hemelen bevat
Vindt gij, is ook daar úw schat,
Zeker zalig weer.

Aan den Hoog Edelgestr. Heer.
J. Verstege

ter begeleiding eener voor L.H.G. versuurdpl.
schilderij, voorstellende: de begraafplaats
Zijner oetgeloefde Vrouw.

Jan: 1853. —

Voor de zon ter himmen daalt,
Kust zij nog de zerk.
Waar een' edle vrouwe rust
Van haar aardsehe merck.

Ja, zij kleurt met zachten gloed,
Nog het kil gesteent,
Dat de laatste wroning dekt
Van haar — diep bemeend.

Is zoo stil en vreedzaam hier
In den avondstond;

In die akker van den Heer
Is een dierbre grond.

Zie de wereld bruischt en woelt,
Trent en lacht en spot,
Doch, hier binnen 't hagenloof
Is de geest bij God.

Hier is weelde, pracht noch goud,
Niets wat zinnen streelt,
Slechts een bloeiend grassteep,
Waar de zon op speelt.

Slechts een enkele teedre boom,
Freurende over 't graf,
En nog weinig teekens maar
Wie m'aan de aard' hergaf.

Stil en ziedzaam staart men hier,
't Dierbaar plekje aan,
Waar de liebling van het hart,
Is ter rust gegaan.

Waar de dierbre magtloos ligt
Eens als vry vol kracht,
Onze vreugd en troost op aard —
In een donkere nacht.

In een nacht? — O, neon, die straal
Van het hemelsch' licht,
Vaagt den nacht die 't hart beklemt
Weg, van voor 't gezigt.

Zie de neigende avondron,
Kust de blaauwe zerk,

Maar ook rucht ze 't oog omhoog,
Daar het glacijsd zwaart.

Daar, daarboven, zijn ze laan,
Die m'aan d'arde gaf;
Hoor, dat is de stem die klinkt,
Lieflijk bij het graf.

Of zie daarom is 't er wél
Daarom 't plekje dier.
't Stille kerkhof is niet droev'
't Is niet treurig hier.

Kom naar binnen; 't ijzerehek
Laat den toegang vrij.
Zoo g' al treurend binnentreedt
Zeker, keert ge blij.

Tuur dan niet wat d'aarde neemt,
Is slechts stof, niets meer,
Wat de hemelen bevat,
Vindt gij, is ook daar. Uw schat,
Leker zalig meer.

Laatst bijgewerkt: 17 februari 2019

www.jacobcremer.nl